

Sygn. akt I ACz 722/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pele
------------------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **D. S.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 8 lipca 2013r. sygn. akt I C 416/13

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powoda

D. S. od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 1.000 zł

(jeden tysiąc złotych),

II. oddalić zażalenie i wniospek w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 102 u.k.s.c.

Sąd Okręgowy na podstawie analizy przedłożonego przez powoda oświadczenia uznał, iż powód jest w stanie ponieść opłatę od pozwu w kwocie 6.000 zł bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i żony. Powód wraz z żoną pracują, posiadają stałe źródło dochodu, są właścicielami nieruchomości gruntowych, a od ubezpieczyciela otrzymał kwotę 25.000 zł.

Z tego też względu, Sąd Okręgowy uznał, iż powód powinien poczynić oszczędności by móc finansowo przygotować się do procesu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, powód domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych w całości lub w części.

Skarżący podniósł, iż kwotę 25.000 zł otrzymał od pozwanego ubezpieczyciela jeszcze w 2007r., a więc prawie 6 lat temu. W tamtym okresie nie miał on świadomości, iż może wystąpić do Sądu z roszczeniem zadośćuczynienia. Z osiągniętych dochodów nie jest w stanie poczynić oszczędności by przeznaczyć je na pokrycie niezbędnych opłat

sądowych. Otrzymałą od pozwanego kwotę z tytułu zadośćuczynienia w całości wykorzystał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb rodziny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Oceny przesłanek zastosowania art. 102 w/w ustawy nie można dokonywać w oderwaniu od celu tego przepisu. Ma on, w interesie społecznym, umożliwić ubogiej stronie obronę jej słusznych praw i stanowi w istocie formę pomocy społecznej udzielanej przez Skarb Państwa.

W przedmiotowej sprawie na powodzie D. S. spoczywa, na tym etapie postępowania przede wszystkim obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w wysokości 6.000 zł.

Wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego, nie można uznać, iż powód jest w stanie w całości uiścić niniejszą opłatę od pozwu bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i żony.

Faktem jest, iż powód otrzymał od pozwanego kwotę 25.000 zł z tytułu odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej spowodowanej śmiercią jego ojca. Jednakże kwotę tę otrzymał jeszcze w 2007r. i wg jego twierdzeń niniejszą kwotę w całości spożytkował za zaspokojenie bieżących potrzeb, które to twierdzenia w świetle doświadczenia życiowego nie budzą wątpliwości, ani zastrzeżeń.

Z tego też względu, przy ocenie jego możliwości finansowych należało brać pod uwagę jego aktualne dochody jak i żony, z którą pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym. Z przedłożonego przez powoda oświadczenia jak i innych dokumentów wynikało, iż źródłem dochodów rodziny są ich wynagrodzenia za pracę w wysokości po 1.143 zł. Ponoszą co miesiąc określone wydatki na dojazd do pracy, zakup opału, czy zapłatę opłat eksploatacyjnych, które wskazali w oświadczeniu.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu Apelacyjnego, zasadnym jest zwolnienie powoda D. S. od opłaty od pozwu ponad kwotę 1.000 zł.

Takie rozstrzygnięcie jest adekwatne do aktualnej sytuacji majątkowej i rodzinnej powoda i uwzględnia wszystkie przesłanki, o których mowa jest w art. 102 ust. 1 u.k.s.c.

Natomiast dalej idący wniosek powoda nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż mimo wszystko powód wnosząc pozew o zapłatę i zasądzenie na jego rzecz kwoty 120.000 z tytułu zadośćuczynienia winien liczyć się z obowiązkiem poniesienia, choćby w części opłaty sądowej od pozwu, tym bardziej, że powód i jego małżonka uzyskują stały, comiesięczny dochód w postaci wynagrodzeń za pracę.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny orzekł, jak w pkt. I sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., natomiast w pozostałej części zażalenie i wniosek oddalił w myśl art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (pkt. II sentencji).

(...)

1) (...),

2) (...).

R., dn. 20.09.2013r.

AK.